

ἀλλ' εὐθύς ἀποῦ τὸν ἴδε νὰ ἀναβαίνει σῶως εἰς τὴν ξηρὰν, ἐσήκωσε τὰς χεῖρας μ' εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ, πηδήσασα ἐπάνω, 'Εἶναι πλέον σωσμένα! σωσμένα!' ἐξεφώνησε περιχαρῆς. Ὁ δὲ πατὴρ, ἐναποθέσας ἐπὶ τῆς ὄχθης τὸ πολύτιμον αὐτοῦ φορτίον, ἔσπευσεν ὀπίσω, ἤρπασεν ἄλλα δύο, καὶ βυθισθεὶς πάλιν εἰς τὰ κύματα, ἀκολουθούμενος δὲ ὑπὸ τῆς γυναικὸς τε, ἣτις ἐσήκονε τὸ πέμπτον εἰς τὸν ἑνα βραχίονα, μὲ τὴν ἄλλην δὲ χεῖρα ἐκράτει σφιγκτὰ τὸν ἄνδρα τῆς, ἔφθασεν εἰς τὴν ὄχθην ἀσφαλῶς. Τὰ παιδία, ὅσα πρῶτον μετεκομίσθησαν, νομίζοντα ὅτι εἶχαν παραιτηθῆν ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν, ἔκαμαν τὸν ἄερα ν' ἀντηγῇ ἀπὸ τὰς κραυγὰς τῶν· ἀλλὰ τὰ δάκρυά τῶν ἀπέφρυσαν, ὅτε συνηνώθη πάλιν ἡ φιλόστοργος οἰκογένεια.

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Νεαπόλεως, ἣτις καὶ Καμπανία ἢ εὐδαίμων ἐπονομάζεται διὰ τὴν μεγάλην καρποφορίαν τῆς γῆς ἔξ' αὐτῆς κλίμα, οἱ ἄγροί γενικῶς εἶναι μικροί. Ὁ σῖτος ἀποδίδει ὀκτὼ ἢ δέκα εἰς τὸ ἓν, καὶ ἡ γῆ δὲν ἀφίνεται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἀδοϋλεύτος δι' ἓν ἔτος, ἀλλ' ἀροτρεύεται καὶ σπείρεται μὲ τίποτε ἄλλο. Πολλάκις μετὰ τὸν θερισμὸν σπείρεται ἀμέσως τὸ πορφυροῦν τρίφυλλον, τὸ ὁποῖον, ὅταν ᾗναι ἀνθισμένον, φαίνεται ὡς βυσσινοβαφῆς τάπης, ἐξηπλωμένος ἐπάνω τῶν πρασίνων ἄγρων. Πτελεῶν καὶ συκαμινεῶν σειραὶ, διὰ κλημάτων συνδεδεμέναι, ἀποχωρίζον τὰς διαφόρους ἰδιοκτησίας· ἐνῷ ἡ συκὴ, ἡ λεμονέα, καὶ ἡ πορτογαλλέα, θάλλουν γενναίως εἰς τὰ ἀγροκήπια. Τῶν ὁρέων αἱ ὑψηλαὶ κορυφαὶ παρέχουν παχείας βοσκὰς, ἀσφαλεῖς ἀπὸ τὴν θερμότητα καὶ ἀνδρίαν τῶν πεδιάδων. Τὰ πλευρὰ εἶναι σκεπασμένα μὲ δάση καστανεῶν, αἵτινες χοιρίζουσιν εἰς τοὺς πένητας ἀξιώλογον τροφῆς εἶδος· ἐνῷ εἰς τὰς χαμηλοτέρας κατωφερείας οἱ ἐλαιῶνες ἐπιδαψιλεύοντες τὰς πολυτίμους καρπούς τῶν. Εἰς τὴν χαριτωμένην ταύτην γῆν οἱ κάτοικοι, μ' ὅλην αὐτῶν τὴν ὀκνηρίαν, ἐμπορῶν εὐκόλως νὰ προμηθεύωνται τὸν ἐπισσιον ἄρτον. Αἱ καλύβαι αὐτῶν πολλάκις μὲν φαίνονται ῥυπαραὶ, ἀλλὰ σπανίως παριστάνουν ἔνδειαν. Τὸ ἐνοίκιον τοῦ γεωργοῦ πληροῦνται ποτὲ μὲν εἰς ἀργύριον, ποτὲ δὲ εἰς εἶδη, ὡς σῖτον, ἐλαιον, κτλ. Τὰ ἐνοικοχάρτια ἀνανεοῦνται ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ὁ γεωργὸς στερεῖται ἀπὸ χρηματικὰ κεφάλαια· δουλεύει δὲ τὸ χωράφιον αὐτοῦ σχεδὸν μόνον μὲ τὴν βοήθειαν τῆς οἰκογενείας τε. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἔχουν οἰκιακὰς τινὰς ἀναπαύσεις, καλὰ κραβ-

βάτια, χονδρὰ μὲν πλὴν ὄχι κακὰ ἐνδύματα, μίαν τράπεζαν, ὀλίγας καθέλας, ἔξ' μίαν μεγάλην κιβωτὸν διὰ τὰ φορέματά τῶν. Τρώγουσιν μὲ τὰ δάκτυλα ἐξ ἐνὸς πινακίου, ἔξ' ὅλη ἡ οἰκογένεια πίνουν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ποτήριον. Εἶναι ὅμως φιλόξενοι, ἀν καὶ χονδροὶ καὶ ἀμαθεῖς, μὴν ἔχοντες, ὡς οἱ χωρικοὶ τῆς Τοσκάνας, συναστροφὴν τινὰ μὲ τὰς πεπαιδευμένας τάξεις. Ὀλίγοι ἐξεύρουν νὰ ἀναγινώσκωσι, νὰ γράφωσιν, ἢ νὰ λογαριάζωσι· κάποτε μόλις ἐξεύρουν τὸ νόμα τοῦ κυρίου τῶν. Αἱ γυναῖκες ἐνδύνονται τὰς ἐορτὰς κατὰ τρόπον ἐπιδεικτικώτατον, καὶ γενικῶς φοροῦν χρυσὰ ἐνώτια, περιδέλαιον, καὶ σταυρόν. Τὸ ἡμερομίσθιον τῶν ἐργατῶν εἶναι περίπου δύο καρλίνα, ἢ μία δραχμὴ, καὶ κάτι πλέον τὸν καιρὸν τοῦ θερισμοῦ. Ἀλλὰ μισθόνονται μόνον κατὰ μικρὸν μέρος τοῦ χρόνου, τὸν ἐπίλοιπον δὲ καιρὸν ἐξοδεύουν κόπτοντες ξύλα εἰς τὰ δάση, ἢ κάμνοντες ἄνθρακας, ἔξ' ἄλλας τυχερὰς δαλεύσεις ἐνασχολούμενοι. Τινὲς αὐτῶν γίνονται ὁδηγοὶ τῶν περιηγητῶν, λαμβάνοντες τὴν ἄτοπον ὀνομασίαν Cicerone· κάποτε, ὅταν δὲν ἔχωσιν ἄλλο τι ἔργον, ὑπάγουν μετὰ τῶν ληστῶν εἰς κάμμιαν ἐκστρατείαν, ὅσον διὰ νὰ δοκιμάσωσι τὴν τύχην τῶν, ὕστερον δὲ πάλιν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν, ἔξ' ἀναρχίζον τὰ ἀγροτικά τῶν ἐπιτηδεύματα. Καπηλεῖα εἶναι πολυαριθμώτατα, ἔξ' αὐτὰ προστρέχον τὰς ἐορτὰς οἱ ὀκνηροὶ, μετὰ τὴν λειτουργίαν, διὰ νὰ παίξωσι ἔξ' αὐτῶν πίνωσιν. Ἐδῶ συνέβαιναν ποτὲ συχναὶ μάχαι, τελειόνοσαι πολλάκις εἰς αἱματοχυσίαν καὶ φόνον. Ἀλλὰ κατὰ τοὺς σημερινούς νόμους (διότι ἡ Νεαπολιτικὴ ἐγκληματικὴ δικαιοσύνη ἐβελτιώθη ὀπωποῦν) ὁ οἰνοπώλης χρεωστὴς ν' ἀποκρίνεται δι' ὅποιονδήποτε κακούργημα ἤθελε συμβῇ εἰς τὸν οἶκόν του, ἔξ' αὐτοῦ ὑπάρχει πλέον ἄσυχον τι διὰ τοὺς κακούργους· ὅθεν σπανίως ξυλοκοποῦνται οἱ οἰνοπόται μετὰ τῶν. Οἱ γεωργοὶ ὅμως δὲν συχνάζουσιν τόσον τὰ καπηλεῖα· προτιμοῦν νὰ πωλῶσι τὸν ἴδιον αὐτῶν οἶνον, καὶ νὰ μένωσιν εἰς τὸν οἶκον τὰς Κυριακὰς διὰ νὰ βλέπωσι τὰ τέκνα τῶν νὰ χορεύωσι τὸν Tarantella. Τὸν χορὸν τοῦτον ποτὲ δὲν βαρύνονται.

Τὸ τρύγος εἶναι δι' ὅλους εἰς ἄκρον εὐφρόσυνον. Τὰ κλήματα φυτεύονται πυκνά, καὶ ἀφίνονται νὰ βλαστάνωσι δαψιλῶς, ἔξ' αὐτῶν ἐκτείνονται ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον, σχηματίζοντα διόδους σκιερὰς, εἰς τὰς ὁποίας αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες μόλις ἐμποροῦν νὰ διαπεράσωσιν. Ὅταν θέλῃ τις νὰ τρυγήσῃ, κόπτει πρῶτον τοὺς μέσους κλάδους τοὺς μετὰ τὸ ἐνὸς καὶ ἄλλου δένδρου, ὥστε ν' ἀνοιχθῇ δρόμος διὰ τὴν ἄμαξαν. Τὴν ἄμαξαν ταύτην σύρει εὐμορφος καλοδραμαμένος

βοῦς, ἐπ' αὐτῆς δὲ εἶναι μέγας τις κάδος· οἱ ἄνδρες σηκώνουν μακρὰς στενὰς κλίμακας, διὰ τῶν ὁποίων ἀναβαίνουν εἰς τὰ δένδρα, καὶ ἀφοῦ γεμίσωσι τὰ καλάθια τῶν ἀπὸ σταφύλια, τὰ ῥίπτουν κάτω εἰς τὰς γυναῖκας, αἵτινες τὰ κενώνουν εἰς τὸν κάδον. Ἀστειῆμοι ἔ περιχαρῇ τραγῳδία ἐλαφρύνει τῶν τρυγητῶν τοὺς κόπες, ἐνῷ ὁ κύριος, μὲ σιωπὴν ἐπιβλέπων, στοχάζεται τὴν πρόοδον τοῦ τρυγους, καὶ λογαριάζει τὸν οἶνον, ὅσον πιθανῶς θέλει ἐκβάλλειν.

Εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως διαφέρει τῶν χωρικῶν ἡ κατάστασις κατὰ τὸ κλίμα, τὴν τοποθεσίαν, καὶ τὴν φύσιν τῆς γῆς. Εἰς τὰ ὄρη τοῦ Ἀβρουζίου (Abruzzo) οἱ κάτοικοι εἶναι ὡς ἐπιτοπλείστον ποιμένες, οἵτινες μετοικοῦν ἐτησίως ὁμοῦ μὲ τὰ ποίμνια τῶν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Πουγλίας. Αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν τοὺς συνοδεύουν, ἔ τοὺς βοηθοῦν εἰς τὸ νὰ κατασκευάζωσι διαφόρων εἰδῶν τυρίον ἀπὸ γάλα προβάτων, ἀγελάδων, καὶ βουβάλων, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶναι περίφημοι. Οἱ ὀρεινῶμοι οὗτοι εἶναι τίμιον, λιτὸν, φιλόπονον γένος· οἱ ἄνδρες ἐνδύνονται μὲ προβάς, καὶ πάμπολλοι αὐτῶν βλέπονται τὰ Χριστούγεννα εἰς τὰς ῥύμας τῆς Νεαπόλεως, παίζοντες τὴν ἐξ ἀσκῶν αὐλῆς τῶν πρὸς τιμὴν τῆς ἐορτῆς.

Ἄλλο γένος ἰδιαιτέρον εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς μεγάλης ἐπαρχίας Καλαβρίας. Ἄνδρες, εὐρωστοί, καὶ υπερήφανοι, δὲν ἐργάζονται παρὰ ὀλίγον, ζοῦν δὲ λιτῶς. Ἄν καὶ ἦν εὐθνηαὶ αἱ ζωοτροφίαι, τὰ ἡμερομίσθια ὅμως εἶναι τόσον οὐτιδανά, ὥστε οἱ ἐργάται δὲν ἔχον τὸν τρόπον ν' ἀγοράζωσι κρέας, τυρὸν, ἢ βούτυρον· τοῦ χωρικοῦ τῆς Καλαβρίας τὸ γεῦμα συνίσταται γενικῶς ἀπὸ μίαν χειρὰν λυπηνάρια, ὀλίγα κάστανα, ἔ δυο οὐγγίας ἄρτου· ἐνίοτε προσθέτει ἔ τὸ κρασίον. Οἱ πρὸς τὴν παραλίαν κάτοικοι διάγουν ὁποσοῦν καλῆτερα. Ὁ Καλαβρὸς ὅμως δὲν καταδέχεται νὰ ψωμοζήτησῃ· προτιμᾷ νὰ ληστεύῃ ἐπὶ τῆς λεωφόρου.

Οἱ Σικελῖῳται χωρικοὶ, μάλιστα δὲ οἱ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς νήσου, εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν ἔτι χειροτέραν παρὰ οἱ Καλαβροί. Αἱ πόλεις καὶ κῶμαι βροῦν ἀπὸ ψωμοζήτας, ἔ ἡ ἀθλιότης καὶ ἀκόλουθος διαφθορά τῶν πτωχοτέρων κλάσεων εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτοι. Ἐνῷ τῆς νήσου τὰ παράλια ἀφθονοῦν ἀπὸ τρυφηλῆς ἔ πολυανθρώπων πόλεις, τῶν ὁποίων ὅμως οἱ ἡμίσεις κάτοικοι εἶναι σχεδὸν ψωμοζῆται, τοῦ ἐνδοτέρου αἱ καρποφόροι κοιλάδες ἀφίνονται ὡς ἐπιτοπλείστον ἀκαλλιεργητοί, καθότι οἱ ὀλίγοι γεωργοὶ συλλογίζονται μόνον ν' ἀποκτήσωσι τὰ πρὸς ζωὴν ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, ἔ ὅχι νὰ πληθύνωσι τὰ προϊόντα τῆς γῆς τῶν, τὰ ὁποῖα δὲν

ἔχον πῶς νὰ πωλήσωσι. Ἡ παντελής ἔλλειψις δρόμων ἢ μέσων συγκοινωνίας, ἡ στέρησις κεφαλαίων, τῶν μεγάλων κτητόρων ἢ ὀκνηρία, οἱ τῆς ἐξαγωγῆς ἀνόητοι περιορισμοὶ, καὶ ἄλλα αἷτια διάφορα, συντελοῦν εἰς τὸν παντελῆ ὀλεθρον τῆς Σικελικῆς γεωργίας.

Καθ' ὅλον τὸ βασιλεῖον τῆς Νεαπόλεως ἡ γῆ πληροῦν φόρον βαρύτερον, ἀναβαίνοντα εἰς περίπου ἐν τρίτον τοῦ ἐκτιμωμένου ἐνοικίῃ τῶν ὑποστατικῶν, εἴτε καλλιεργημένων, εἴτε ὄχι.

ΘΑΤΜΑΤΑ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Τὸ ὠρολόγιον κτυπᾷ 17,160 φορές τὴν ὥραν· 411,840 φορές τὴν ἡμέραν· ἔ 150,424,560 φορές τὸν χρόνον, ἡ τὰς 365 ἡμέρας καὶ 6 ὥρας.

Κάποτε τὰ ὠρολόγια, ἐάν τις τὰ προσέχη, δουλεύουν 100 ἔτη. Ὅσα διαρκοῦν τοσοῦτον, κτυποῦν εἰς τὸ διάστημα τῆς ὑπάρξεώς των 15,042,456,000 φορές. Ἄν εἶναι παράδοξον ὅτι ἀπὸ τὸ πολὺ κτύπημα δὲν κατασυντρίβονται εἰς τὸ ἥμισυ αὐτοῦ τοῦ καιροῦ;

Τὸ ὠρολόγιον εἶναι καμωμένον ἀπὸ σκληρὸν μέταλλον. Ἄλλ' ἐγὼ ἐξεύρω νὰ σὲ εἶπω περὶ μηχανῆς τινός, ἡ ὁποία εἶναι καμωμένη ἀπὸ κατὶ ὄχι τόσον σκληρὸν, ὅσον ὁ χάλυψ ἢ ὁ χαλκός· δὲν εἶναι πολὺ σκληρότερον παρὰ ἡ σὰρξ τοῦ βραχίονός σου. Μ' ὅλον τοῦτο, κτυπᾷ ὑπὲρ τὰς 5000 φορές τὴν ὥραν· 120,000 φορές τὴν ἡμέραν· ἔ 43,830,000 φορές τὸν χρόνον. Φαντάζεται ἴσως ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ ἐσχάτη αὕτη μηχανή, οὔσα μαλακωτέρα τῆς ἄλλης, παλαιόνη ἔ ταχύτερα. Ἄλλ' ὄχι, δὲν παλαιόνη. Ἐνίοτε, ἂν καὶ σπανίως, διαρκεῖ 100 ἔτη· εἰς τοιαύτην δὲ περιστασιν, κτυπᾷ 4,383,000,000 φορές.

Ἀκόμη ἓνα λόγον ἔχω νὰ σὲ εἶπω. Τὴν μικρὰν ταύτην μηχανὴν ἔχεις καὶ σὺ ἐπάνω σου. Μὴ τὴν ζητήσης εἰς τὸ πουργίον σου, διότι δὲν εἶν' ἐκεῖ. Εἶναι μέσα εἰς τὸ σῶμά σε· ἐμπορεῖς νὰ αἰσθανθῇς αὐτὴν νὰ κτυπᾷ· εἶναι ἡ καρδιά σου!

ΛΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΗΡΕΤΑΙ.—Εἰς παραίνεσιν τινὰ τοῦ σημερινοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κυβερνήσεως εὐρίσκονται τὰ ἐφεξῆς σημαντικὰ λόγια.—“Ὅποιος δαλεύει τὴν πατρίδα του εἰλικρινῶς, ἀφίνει ὄνομα καλὸν, τὸ ὁποῖον εὐωδία ὀλόκληρον ἑκατοντάδα αἰῶνων· ὁ δὲ ἄλλῶς πράττων, ἀφίνει ὄνομα, τὸ ὁποῖον βρωμεῖ διὰ μυριάδας ἐτῶν.”

ΟΠΟΙΟΣ ἀνησυχεῖ μόνον διότι δὲν ἔχει ὅσα ἐπιθυμεῖ, οὐδέποτε θέλει ἡσυχάσειν ἕως οὗ νὰ γένη φρονιμώτερος.